

Landstinget foreslaar affskaffet. Hvad der menes med, at Skovene efter Landstingets Beskatningsregler kun skulde have den halve Værdi af den af Folketingets Kommission anslaaede, vides ikke; men en saadan Reduktion i den af de sagkyndige ansatte Værdi har den Virkning at fremstille Resultatet af Vigningen paa Ejendomsstyld til Kommunerne paa ny Skatteobjekter som ufordelagtigere for Kommunerne, end det i Virkeligheden vil være. Efter hvad foran er bemærket, vil denne Paaligning — idet Skovenes Værdi anslaaes som i Kommissionsberetningen til 142 Mill. Kr. og de hidtil ikke beskattede Bygningers til 300 Mill. Kr. — dog kun indbringe gennemsnitlig (à 3,5 Kr. pr. 1,000 Kr.'s Værdi) 1,547,000 Kr. Men vil man spørge, hvilke ny Indtægtskilder Kommunerne faa efter Landstingets Forslag, er det ganske utilstede ligt at forbigaa det af Landstinget foreslaaede Statstilskud under Paaberaabelse af, at Lovforslaget derom er begrænset til at gælde for 5 Aar; thi enhver kan sige sig selv, at Hensigten med denne Tidsbegrænsning alene er, at man derved opnaar Erfaring om, hvorvidt der ikke maatte findes en bedre og hensigtsmæssigere Maade at hjælpe Kommunerne paa, end nu foreslaaet.

Angaaende Virkningen af Lovforslaget om de kommunale Skatter indeholder nærværende Udvalgs Betænkning af 14de Februar d. A. saa nøjagtige Oplysninger, som kunne gives. Folketingsudvalgets Flertal sætter derimod uden videre Maximum af, hvad der ifølge Landstingets Forslag kan lignedes paa faste Ejendomme i Købstæder og Handelspladser, som det a b s o l u t e Tal. Men den hele Beregning i Folketingets Betænkning Side 14 lider derhos af den store Fejl, at man betragter Vigningen paa faste Ejendomme som en Forøgelse af Skattebyrden i Kommunerne uden at betænke, at Beløbet fuldstændig opvejes af en ganske tilsvarende Nedgang i, hvad der lignedes paa Formue- og Værlighed.

I den Oversigt, der begynder i Betænk-

ningen Side 14 nederst, er der helt igennem en fuldstændig Sammenblanding af Kommuner og Skattebydere, saaledes som selve Ordene vise. Det er dernæst misvisende, naar der stadig regnes med Landstingets Forslag om Ejendomsstyld til Staten og gøres Fradrag af denne Skat, medens der fuldstændig ties om Folketingets Formue- og Indkomstskat og Virkningen deraf. Kun Side 16 findes der en Bemærkning om, at efter begge Ting's Forslag ville ogsaa Folk paa Landet komme til at deltage i Udredelse af de ny foreslaaede Statskatter, men „for den aldeles overvejende Part af Befolkningen i omtrent lige Grad efter begge Forslag.“ Der siges ikke et Ord om den Rendsgerning, at Landstingets Forslag om en Formue- og Indkomstskat kun gaar ud paa 2 pCt. Kapitalskat (hvormed 0,5 p. m. af fast Ejendoms Værdi ud over Prioriteterne staar i Samklang) og 1 $\frac{1}{4}$ pCt. personlig Indkomstskat, medens Folketinget vil udskrive Indkomstskat stigende fra 1 $\frac{3}{10}$ pCt. til 2 $\frac{1}{2}$ pCt., eventuelt forhøjet paa Grund af Formue med 1 $\frac{1}{4}$ pCt. (0,5 p. m.), altsaa en Skat, der kan variere fra 1,30 pCt. til 3 $\frac{3}{4}$ pCt. Der tales ikke et Ord om, at den af Landstinget foreslaaede Skat kun vil drage ca. 5 Mill. Kroner ud af Borgernes Lomme, medens Folketinget fra de samme Lomme vil tage ca. 8,3 Mill. Kroner.

I Folketingets Kommission (Beretningen Side 50) regnes det, at der af de 8,25 Mill. Kr. falder paa Landet 37,7 pCt., altsaa 3,122,000 Kr. Denne Sum vil Folketinget udskrive af Landet, medens Landstinget kun foreslaar, som anført, Udskrivning af i alt ca. 5 Mill. Kr., eller for Landet (37,7 pCt.) 1,885,000 Kr.

Det oprindelige Regeringsforslag (1896—97) tilføjede at udskrive en Formue- og Indkomstskat, der ansloges til ca. 5 $\frac{1}{10}$ Mill. Kr. Dette Forslag har Folketinget, som anført, vedtaget 3 Gange, senest i Fjor.

Det af Landstinget nu vedtagne Forslag gaar ud paa at udskrive paa Formue